

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212840
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114212840.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Y., zastúpeného K. proti odporcovi D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu H., zastúpeným C., o zaplatenie 2.717,19 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 27C/186/2014-100 zo dňa 23. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o trovách prvostupňového konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.859,08 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.717,19 Eur od 04.11.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to titulom zmluvného plnenia zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa (E.) a odporcom dňa 18.03.2005. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku 163 Eur a v trovách právneho zastúpenia 643,75 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu navrhovateľa. Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku 163 Eur a v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby á 111,21 Eur, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky), podanie návrhu (§ 13a ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky), účasť na pojednávaní dňa 13.10.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d) citovanej vyhlášky), 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) vo výške 8,04 Eur za úkony v roku 2014, 1 x režijný paušál á 8,39 Eur za úkon v roku 2015 (spolu suma režijného paušálu 24,47 Eur, avšak navrhovateľ si uplatnil len sumu 24,12 Eur, ktorú mu súd priznal). Ďalej zástupcovi navrhovateľa patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 13.10.2015 za 8 polhodín á 13,98 Eur. Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie dňa 13.10.2015 za trasu R. - F. a späť, t. j. 260 km nasledovne: paušálna náhrada 47,58 Eur (260 km x 0,183 Eur) + náhrada za spotrebované PHM 19,29 Eur (260 km x spotreba 5,3 l/100 km x cena PHM 1,400/1 l). Taktiež mu patrí DPH v sadzbe 20 %, t. j. vo výške 107,29 Eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú spolu sumu 643,75 Eur. Okresný súd na zaplatenie trov konania navrhovateľa zaviazal odporcu, ale aj vedľajšieho účastníka na jeho strane, ktorý v konaní sleduje osud účastníka, na strane ktorého vystupuje, a to i čo sa týka trov konania. Okrem toho súd prihliadol na skutočnosť, že z obsahu podaní vedľajšieho účastníka sa javí, že v priebehu konania, ktoré trvalo viac ako rok, odporcu i napriek tomu, že je občianskym združením založeným

na ochranu spotrebiteľov, nekontaktoval, nesnažil sa oboznámiť podobnejšie s vecou samou a na súd podával podania, ktoré, podľa znalostí súdu z iných obdobných konaní, predstavujú obsahovo totožné podania, bez ohľadu na skutočný stav veci. Za danej situácie mal súd za to, že je spravodlivé, aby sa na hradení trov konania navrhovateľovi podieľal aj vedľajší účastník, vystupujúci v konaní na strane plne neúspešného odporcu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník, a to len proti výroku o náhrade trov konania a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zmenil tak, že navrhovateľovi voči vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Mal za to, že v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd zaviazal popri odporcovi spoločne a nerozdielne i vedľajšieho účastníka k náhrade trov konania, pričom takýto spôsob vyrovnania medzi účastníkmi nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Uviedol, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na zaplatenie zo zmluvy o pripojení, do ktorých vzťahov vedľajší účastník nevstupoval, nebol zmluvnou stranou a žiadne povinnosti na seba neprevzal. Uviedol, že žiadnym úkonom vo veci samej nenavýšil trovy konania, jeho vstup toto konanie neovplyvnil. Dôvodil, že navrhovateľ si trovy konania uplatnil skôr, ako on vstúpil do konania, a preto by sa podľa jeho názoru navrhovateľ priznaním trov konania bezdôvodne obohatil a rovnako i odporca by sa bezdôvodne obohatil na jeho úkor. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Co/279/2015 a rozhodnutia iných krajských súdov v obdobných veciach. Mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil právny vzťah odporcu a vedľajšieho účastníka ako procesné spoločenstvo, uvedené v § 91 O.s.p. Tvrdil, že náhradu trov konania možno uložiť zaplatiť iba účastníkovi a nie vedľajšiemu účastníkovi, ktorý je v konaní vedľajšou osobou.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám byť z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Ak by predsa bolo z nejakého dôvodu nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania, keďže vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Z uvedeného mal za to, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. K povinnosti vedľajšieho účastníka nahradiť trovy konania citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 26Cdo/1986/1999 a sp. zn. 21Cdo/1859/2004. Z citovaných rozhodnutí a komentára k Občianskému súdnému rádu (Drápal Ljubomír, JUDr., Bureš Jaroslav, JUDr. a kolektív, Nakladateľství C.H.Beck str. 607) vyvodil, že vedľajší účastník, ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, je rovnako povinný popri účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval, uhradiť úspešnému účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné vo výroku o trovách prvostupňového konania ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p.

Odvolanie vedľajšieho účastníka smerovalo výlučne proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania. Z tohto dôvodu rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku vo veci samej nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v rozsahu vymedzenom odvolaním vedľajšieho účastníka spočívalo na právnom posúdení otázky, či vzniká povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľa aj vedľajšiemu účastníkovi podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., podporujúceho v konaní neúspešného odporcu, či je takáto povinnosť solidárna s odporcom, a či sa takáto povinnosť vzťahuje aj na trovy, ktoré navrhovateľ vynaložil v štádiu konania, kedy vedľajší účastník v konaní ešte nevystupoval.

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ust. § 93 ods. 2 O.s.p.) nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania (ust. § 142 - § 150 O.s.p), ktorá by na nový inštitút reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva

podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval. Záver, že povinnosť nahradiť trovy konania v stanovených prípadoch ťaží aj vedľajšieho účastníka, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. veta prvá a druhá, podľa ktorých má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Ustanovenia § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviažu povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na navrhovateľa, či odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka. V prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 142 O.s.p., je tak daná povinnosť nahradiť trovy konania aj vedľajšiemu účastníkovi.

Je teda zrejmé, že pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, u ktorého je daná povinnosť nahradiť trovy konania podľa ustanovení § 142 O.s.p., je takáto povinnosť daná i na strane vedľajšieho účastníka, a to bez ohľadu na to, či sa vznik nahradzovaných trov časovo kryje s jeho účasťou v konaní. Čo sa týka formy takéhoto spoločného záväzku, je potrebné vychádzať z jedného zo základných princípov náhrady trov konania, a to princípu zodpovednosti za výsledok konania. Plnej zodpovednosti neúspešnej strany za výsledok konania potom zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré zaviazuje účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane k solidárnej povinnosti. Pri akejkoľvek inej forme by bolo zhoršené veriteľské postavenie účastníka, oprávneného na náhradu trov konania, čo by na neho prenášalo časť zodpovednosti za výsledok konania. Pre takéto zhoršenie by preto museli byť dané dôvody na jeho strane.

Z týchto dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania v súlade s vyššie uvedenými závermi považoval za vecne správne. Výška trov konania nebola odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu spochybnená, odvolací súd vyčíslené trovy súdom prvého stupňa preskúmal, ich výpočet považuje za správny.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorému by patrila náhrada trov odvolacieho konania, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tieto trovy, vynaložené navrhovateľom, spočívajúce v jednom úkone právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu nepovažoval odvolací súd za účelne vynaložené.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/6/2013). Odvolací súd dospel k záveru, že trovy konania, uplatnené navrhovateľom v odvolacom konaní, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu nie sú v danej veci účelne vynaloženými trovami. Navrhovateľ, zastúpený advokátom, zaslala súdu vyjadrenia v obdobných veciach, pričom v týchto písomných vyjadreniach cituje výlučne závery súdov, buď Najvyššieho súdu Českej republiky, resp. iných odvolacích súdov s tým, že v danej konkrétnej veci sa vyjadroval k neúčelnosti a nadbytočnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorá otázka nebola predmetom prieskumu odvolacím súdom, nakoľko vedľajšiemu účastníkovi trovy konania priznané neboli, naopak, bola mu uložená solidárna povinnosť s odporcom zaplatiť navrhovateľovi trovy prvostupňového konania. Odvolací súd mal za to, že takýto úkon právnej pomoci nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania zástupcom navrhovateľa v danej veci a má za následok nepriznanie trov odvolacieho konania účastníkovi, ktorý by mal inak na ich náhradu právo.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.